

**ΑΟΡΙΣΤΙΑ ΤΟΥ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ
ΓΙΑ ΑΠΑΓΓΕΛΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ**

1. Προκειμένου το δικαστήριο της ουσίας να απαγγείλει προσωπική κράτηση του εναγομένου, ως μέσο προς αναγκαστική ικανοποίηση της χρηματικής αξιώσεως που επιδικάσθηκε τελεσιδίκως στον ενάγοντα (άρθρα 951 § 1 εδάφ. α' και 1047 § 1 ΚΠολΔικ), απαιτείται να συντρέχουν ορισμένες προς τούτο προϋποθέσεις (θεμελιώδη κριτήρια) και ειδικότερα, η αφερεγγυότητα του ενεχομένου εις καταβολή του εναγομένου, καθώς η οικονομική και κοινωνική κατάσταση καθενός από τους διαδίκους. Εξάλλου, ελέγχεται αναιρετικώς η απόφαση που θα απαγγείλει προσωπική κράτηση του εναγομένου οφειλέτη με χρήση απρόσφορων στοιχείων ή κριτηρίων, τα οποία κείνται εκτός του σκοπού του νόμου, για τον οποίο θεσμοθετήθηκε το εν λόγω μέτρο αναγκαστικής εκτέλεσης (αναιρετικός λόγος εκ του άρθρου 559 αριθ. 19 ή ενδεχομένως αριθ. 1)¹. Συνεπώς, η πρόταση των ανωτέρω θεμελιωδών κριτηρίων και η εξειδίκευση αυτών στο αγωγικό δικογράφο συνιστούν δικονομικό βάρος του διαδίκου εκ του άρθρου 216 § 1^{α'} ΚΠολΔικ², διαφορετικά το αίτημα προσωπικής κράτησης του εναγομένου είναι απαράδεκτο, λόγω αοριστίας του.

2. Στην προκειμένη περίπτωση, ουδέν από τα ανωτέρω κριτήρια επικαλούνται οι αντίδικοι στην υπό κρίση αγωγή τους και συνεπώς το αίτημά τους προς απαγγελία κατ' εμού προσωπικής κράτησης, είναι αόριστο και συνεπώς απορριπτέο, ως απαράδεκτο.

¹ **Βαθρακοκοίλης**, ΚώδΠολΔικ, Ερμηνευτική και νομολογιακή ανάπτυξη., (τ. ΣΤ' έκδ. 1997) υπό το άρθρο 1047 § 22 σελ. 651.

² **Βαθρακοκοίλης**, *ανωτ.*, (τ. ΣΤ' έκδ. 1997) υπό το άρθρο 1047 § 40 σελ. 660.